

Sygn. akt IX W 591/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2015 r. sprawy

S. W.

s. W. i K. z domu R.

ur. (...) w M.

obwinionego o to, że:

w dniu 10 stycznia 2015r. o godz. 18:20 w O. na ul. (...) kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) jadąc wzdłuż po chodniku.

- tj. za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 26 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. **obwinionego S. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **97 kw** skazuje go na **karę 300,- (trzystu) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 591/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 10 stycznia 2015r. około godz. 18.20 S. W. kierował samochodem m – ki V. (...) o nr rej. (...). Na wysokości budynku nr (...) przy ul. (...) w O. wjechał na chodnik i po przejechaniu kilkunastu metrów zaparkował na początku budynku nr (...), przed jego drzwiami wejściowymi. Następnie udał się do mieszkania znajdującego się w ww budynku.

Kilka minut później ul. (...) przejeżdżał patrol Policji, którego funkcjonariusze zauważyli stojący przy budynku na wysokości przejścia dla pieszych samochód. Udało im się ustalić kierującego, który przyznał, iż chwilę wcześniej jadąc po chodniku zaparkował pojazd V. (...) przy budynku, bowiem przywiózł dzieci i nie chciał by mokły. Odmówił przyjęcia mandatu karnego.

W tym miejscu na dłuższym odcinku ul. (...) po stronie nieparzystych budynków znajdują się barierki oddzielające jezdnię od chodnika, barierki te nie są ustawione jedynie na wysokości dwóch miejsc parkingowych dla niepełnosprawnych (przy budynku nr (...)) oraz przejścia dla pieszych.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 18, 12v, zeznani świadków M. L. k. 18v, Ł. P. k. 18v, notatka urzędowa k. 6, zdjęcie k. 8, szkic wykonany przez obwinionego k. 14)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznał, że wjechał na chodnik i zaparkował w miejscu, gdzie jego pojazd ujawnili policjanci. Stwierdził, iż nie jechał wzdłuż po chodniku, ale po skosie. Poza tym jego czyn został źle zakwalifikowany przez funkcjonariuszy. W jego ocenie nie było jazdy po chodniku, ani długotrwałego postoj.

Sąd co do zasady dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego co do okoliczności zdarzenia. Nie może jednak podzielić oceny prawnej jego czynu, twierdzenia obwinionego nie znajdują potwierdzenia w obowiązującym stanie prawnym. Można również mieć wątpliwości co do twierdzenia, iż wjechał na chodnik na wysokości pierwszego miejsca parkingowego dla niepełnosprawnych, przy założeniu, iż na drugim stał samochód kombi, bowiem utrudniałby mu ten wjazd znak drogowy znajdujący się bezpośrednio przed miejscami parkingowymi. Bardziej prawdopodobny był wjazd na chodnik za zaparkowanym pojazdem.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. L. i Ł. P.. Świadkowie ci zeznali, iż ujawnili nieprawidłowo zaparkowany pojazd, którego usytuowanie wskazywał na to, iż kierujący nim musiał jechać wzdłuż po chodniku. Obwiniony przyznał, iż to on kierował tym pojazdem. Zeznania świadków znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym częściowo wyjaśnieniach samego obwinionego. Wymienieni nie mają powodów by bezpodstawnie pomawiać obwinionego, są dla niego osobami obcymi, interwencję podejmowali w ramach swoich obowiązków służbowych.

Przepis art. 26 ust 3 pkt 3 Prawa o ruchu drogowym zabrania kierującemu pojazdem jazdy wzdłuż po chodniku. Co do zasady chodnik jest częścią drogi przeznaczoną do ruchu pieszych, a nie pojazdów (art. 2 pkt 9). W ocenie Sądu zabroniona jest jazda po chodniku, niezależnie od tego czy pojazd przemieszczał się równoległe do krawężnika, istnym jest, iż przebył chodnikiem określony odcinek. W przypadku niniejszej sprawy było to kilka bądź nawet kilkanaście metrów. Należy również podkreślić, iż zatrzymanie i postój na chodniku są wyjątkami od reguły określonej w art. 46 ust. 2, według której zatrzymanie pojazdu następuje na jezdni. Zgodnie z art. 47 ust 2 dopuszczalny jest postój na chodniku czterema kołami pojazdu, ale tylko dla pojazdów o określonym tonażu, przy pozostawieniu dla pieszych co najmniej 1,5 metra ale tylko przy krawędzi jezdni. Obwiniony zaparkował pojazd po przeciwnej stronie chodnika - przy budynku.

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, wina obwinionego jest ewidentna i został mu udowodniona. Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 97kw w zw z art. 26 ust 3 pkt 3 Praw o ruchu drogowym i z mocy tego przepisu został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał na uwadze jako okoliczność obciążającą uprzednią, wielokrotną karalność obwinionego za wykroczenia drogowe (k. 4), co świadczy o lekceważeniu przez obwinionego zasad obowiązujących w ruchu drogowym. Okolicznością łagodzącą jest dobrowolne przyznanie się do kierowania pojazdem.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Obwiniony ze względu na swoją sytuację materialną został zwolniony od kosztów postępowania i opłaty.